ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 17ης Απριλίου 1986 *

Στην υπόθεση 133/84,

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο από τον B. E. McHenry, Treasury Solicitor's Department, επικουρούμενο από τον G. Barling, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία του Ηνωμένου Βασιλείου, 28, boulevard Royal,

προσφεύγον,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους P. Karpenstein, νομικό της σύμβουλο και D. G. Lawrence, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως των αποφάσεων 84/212 και 84/213 της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 1984, σχετικά με την υποβληθείσα από το Ηνωμένο Βασίλειο εκκαθάριση λογαριασμών για τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα εγγυήσεων, για τα οικονομικά έτη 1978 και 1979 καθόσον με τις αποφάσεις αυτές δεν γίνεται δεκτή η χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που αφορούν την ενίσχυση λόγω παραγωγής σπόρων προς σπορά και τις πωλήσεις αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και βουτύρου προερχομένων από τα αποθέματα παρεμβάσεως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, T. Koopmans, U. Everling και K. Bahlmann, προέδρους τμήματος, O. Due, Y. Galmot και K. Κακούρη, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: P. Heim

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Δεκεμβρίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Μαΐου 1984 το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση των αποφάσεων 84/212 και 84/213 της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1984, σχετικά με την υποβληθείσα από το Ηνωμένο Βασίλειο εκκαθάριση λογαριασμών για τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα εγγυήσεων, για τα οικονομικά έτη 1978 και 1979 (ΕΕ L 110, σσ. 41 και 44).

2 Η διαφορά της οποίας επελήφθη το Δικαστήριο αφορά την εφαρμογή δύο ρυθμίσεων, της σχετικής με τις ενισχύσεις λόγω παραγωγής σπόρων προς σπορά πίσων, κουκιών και φουλίων και της σχετικής με τις πωλήσεις αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και βουτύρου.

3 Όσον αφορά τα πίσα, τα κουκιά και τα φούλια, η Επιτροπή αρνήθηκε να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ για το οικονομικό έτος 1978 με ποσό 389 674,76 λιρών στερλινών και για το οικονομικό έτος 1979 με ποσό 879 175,26 λιρών στερλινών για την ενίσχυση λόγω παραγωγής στον τομέα των σπόρων προς σπορά. Όσον αφορά τις πωλήσεις αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και βουτύρου, η Επιτροπή αρνήθηκε να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ, για μεν το αποκορυφωμένο γάλα και για το οικονομικό έτος 1978 με ποσό 1 662 λιρών στερλινών και για το οικονομικό έτος 1979 με ποσό 71 946,92 λιρών στερλινών, για δε το βούτυρο με ποσό 586 571,56 λιρών στερλινών, για το οικονομικό έτος 1979, αμφοτέρων των προϊόντων προερχομένων από τα αποθέματα παρεμβάσεως.

I — Επί των αιτημάτων της προσφυγής που αφορούν την ενίσχυση λόγω παραγωγής πίσων, κουκιών και φουλίων

4 Το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί με την προσφυγή την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής σχετικά με τα ποσά που κατέβαλε η εν λόγω χώρα στους παραγωγούς ως ενίσχυση λόγω παραγωγής σπόρων προς σπορά πίσων, κουκιών και φουλίων τα οποία δεν αναγνωρίζει η Επιτροπή με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και με την αιτιολογία ότι τα προϊόντα εξήχθησαν σε άλλα κράτη μέλη όπου και χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή ζωοτροφών, για τις οποίες χορηγήθηκαν επίσης ενισχύσεις στις επιχειρήσεις παραγωγής. Τα δύο συστήματα ενισχύσεων για τα οποία πρόκειται είναι τα ακόλουθα.

1. *Η ενίσχυση στον τομέα των σπόρων προς σπορά*

5 Με το άρθρο 1 του κανονισμού 2358/71 του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1971, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σπόρων προς σπορά (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/007, σ. 66), δημιουργείται κοινή οργάνωση αγοράς που διέπει τα προϊόντα τα οποία παρατίθενται κατά σειρά κατατάξεως στο κοινό δασμολόγιο: ex 07.05: όσπρια ξηρά, προοριζόμενα προς σπορά· 10.05 Α: υβρίδια αραβοσίτου προοριζόμενα προς σπορά· ex 12.01: σπέρματα και καρποί ελαιώδεις, προοριζόμενοι προς σπορά· 12.03: σπέρματα, σπόροι και καρποί προς σπορά. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού ορίζει ότι μπορεί να χορηγείται ενίσχυση «στην παραγωγή των προϊόντων αυτών εφόσον πρόκειται για βασικούς ή πιστοποιημένους σπόρους προς σπορά», όταν η κατάσταση της αγοράς στην Κοινότητα για ένα ή περισσότερα από τα προϊόντα στα οποία αναφέρεται ο κανονισμός και η προβλεπόμενη εξέλιξή της «δεν επιτρέπουν την εξασφάλιση ενός δικαίου εισοδήματος στους παραγωγούς». Κατά τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη όπου τονίζεται η αναγκαιότητα «διατηρήσεως τιμών ανταγωνιστικών σε σχέση προς τις διεθνείς τιμές των προϊόντων αυτών», η ενίσχυση έχει ως σκοπό «να εξασφαλίζεται... η σταθερότητα της αγοράς, ως επίσης και δίκαιο εισόδημα στους ενδιαφερομένους παραγωγούς».

6 Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της ενίσχυσης αυτής περιέχονται στον κανονισμό 1674/72 του Συμβουλίου, της 2ας Αυγούστου 1972, περί θεσπίσεως γενικών κανόνων για τη χορήγηση και χρηματοδότηση της ενισχύσεως στον τομέα των σπόρων προς σπορά (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/008, σ. 96) και στον κανονισμό 1686/72 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1972, περί ορισμένων λεπτομερειών που αφορούν την ενίσχυση στον τομέα των σπόρων προς σπορά (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/008, σ. 98).

7 Ο κανονισμός 1674/72 αφού αναφέρει στις αιτιολογικές σκέψεις, αφενός, ότι η ενίσχυση πρέπει να χορηγείται μόνο για την παραγωγή των βασικών ή πιστοποιημένων σπόρων προς σπορά και ότι τα προϊόντα αυτά πρέπει να καθορίζονται κατά τρόπο ώστε να μη γεννάται αμφισβήτηση (δεύτερη αιτιολογική σκέψη) και, αφετέρου, ότι για τη σωστή λειτουργία του συστήματος της ενισχύσεως είναι απαραίτητο ένα σύστημα ελέγχου ώστε να εξασφαλίζεται ότι η ενίσχυση θα παρέχεται μόνο στα προϊόντα που μπορούν να τύχουν ενισχύσεως (πέμπτη αιτιολογική σκέψη), ορίζει ότι οι βασικοί και οι πιστοποιημένοι σπόροι προς σπορά πρέπει να παράγονται είτε βάσει συμφωνητικών πολλαπλασιασμού δεόντως καταχωρημένων είτε απευθείας από τον σποροπαραγωγικό οίκο ή τον δημιουργό. Στην τελευταία περίπτωση η παραγωγή πιστοποιείται με δήλωση πολλαπλασιασμού επίσης δεόντως καταχωρημένη. Εξάλλου οι σποροπαραγωγικοί οίκοι και οι δημιουργοί καταχωρούνται ή εγκρίνονται και αυτοί. Τα κράτη μέλη εγκαθιδρύουν σύστημα διοικητικού ελέγχου που εξασφαλίζει ότι πληρούνται οι απαιτούμενοι όροι για τη χορήγηση της ενισχύσεως (άρθρα 2, 3 και 5 του κανονισμού).

8 Τέλος δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 1686/72, η ενίσχυση χορηγείται μόνο στον πολλαπλασιαστή σπόρων προς σπορά κατόπιν αιτήσεως που υποβάλλεται μετά τη συγκομιδή.

2. *Η ενίσχυση στον τομέα της διατροφής των ζώων*

9 Το οικείο σύστημα θεσπίζεται με τον κανονισμό 1119/78 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 1978, περί προβλέψεως ειδικών μέτρων για τα πίσα, τα κουκιά και τα φούλια που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/021, σ. 86). Στο προοίμιο του κανονισμού αναφέρεται ότι η παραγωγή πίσων, κουκιών και φουλίων που προορίζονται για τη διατροφή των ζώων παρουσιάζει αυξανόμενο ενδιαφέρον για την Κοινότητα και ότι για να ευνοηθεί η ανάπτυξη της παραγωγής αυτής, η οποία τελεί υπό άμεσο ανταγωνισμό προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες, πρέπει να προβλεφθούν κατάλληλα μέτρα στηρίξεως (πρώτη αιτιολογική σκέψη). Εξάλλου το άρθρο 1, παράγραφος 1, ορίζει ότι μπορεί να χορηγείται ενίσχυση για τα «πίσα, με εξαίρεση τα ρεβύθια, που υπάγονται στη διάκριση 07.05 Β Ι του κοινού δασμολογίου» και τα «κουκιά και φούλια που υπάγονται στη διάκριση 07.05 Β ΙΙΙ του κοινού δασμολογίου». Η ενίσχυση χορηγείται για τα εν λόγω προϊόντα εφόσον «συγκομίζονται στην Κοινότητα και χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ζωοτροφών». Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού, «η ενίσχυση χορηγείται μόνο στους βιομηχάνους ζωοτροφών που τηρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για τον καθορισμό του δικαιώματος ενισχύσεως» και που «έχουν συνάψει με τους παραγωγούς πίσων, κουκιών και φουλίων ή με άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, συμβάσεις που προβλέπουν την καταβολή στους παραγωγούς τιμής τουλάχιστον ίσης με την ελάχιστη

τιμή. Η ελάχιστη τιμή καθορίζεται σε επίπεδο που ... επιτρέπει στους παραγωγούς να επιτύχουν δίκαιη αμοιβή ». Κατά την τέταρτη αιτιολογική σκέψη η τιμή αυτή προβλέπεται ώστε να μπορούν οι εν λόγω παραγωγοί να ωφελούνται από το σύστημα ενισχύσεων. Το άρθρο 2, παράγραφος 3, ορίζει ότι « η ενίσχυση καταβάλλεται από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου λαμβάνει χώρα η παρασκευή των εν λόγω ζωοτροφών ».

10 Οι λεπτομέρειες χορηγήσεως της ενίσχυσης αυτής θεσπίστηκαν από τον κανονισμό 1418/78 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1978, περί γενικών κανόνων σχετικών με τα ειδικά μέτρα για τα μπιζέλια, τα κουκιά και τα φούλια που χρησιμοποιούνται στις ζωοτροφές (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/021, σ. 208) και με τον κανονισμό 1526/78 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1978, περί των λεπτομερειών εφαρμογής των ειδικών μέτρων για τα μπιζέλια, τα κουκιά και τα φούλια που χρησιμοποιούνται στις ζωοτροφές (OJ L 179, σ. 1).

11 Ο κανονισμός 1418/78 ορίζει στο άρθρο 4 ότι « για να τύχει ενισχύσεως κάθε παραγωγός που έχει καλλιεργήσει μια έκταση με μπιζέλια, κουκιά ή φούλια προορισμένα για την παρασκευή ζωοτροφών καταθέτει στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου έχει σπαρθεί το προϊόν ... δήλωση που περιέχει όλα τα αναγκαία στοιχεία για τον προσδιορισμό των εν λόγω εκτάσεων ». Εξάλλου, το άρθρο 5 του κανονισμού εξαρτά τη χορήγηση της ενισχύσεως από την προϋπόθεση ότι ο παραγωγός έχει « καταθέσει ... στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου θα χρησιμοποιηθούν τα μπιζέλια, τα κουκιά και τα φούλια για ζωοτροφές μια σύμβαση που αναφέρεται στις ποσότητες μπιζελιών, κουκιών ή φουλίων που έχουν παραχθεί σε έκταση που αποτελεί αντικείμενο της δηλώσεως που αναφέρεται στο άρθρο 4... ». Εξάλλου κατά το άρθρο 7 το δικαίωμα για ενίσχυση αποκτάται κατά τη στιγμή της χρησιμοποιήσεως των μπιζελιών, κουκιών και φουλίων για την παραγωγή ζωοτροφών. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 11, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αλληλοενημερώνονται ως προς τον τρόπο κατά τον οποίο πληρούνται οι προϋποθέσεις χορηγήσεως των ενισχύσεων στην περίπτωση που προκύπτει ότι τα μπιζέλια, κουκιά και φούλια παράγονται σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο θα χρησιμοποιηθούν για ζωοτροφές.

12 Ο κανονισμός 1526/78 αναφέρει τις ελάχιστες ενδείξεις που πρέπει να περιέχουν οι εν λόγω δηλώσεις, προβλέπει δε ότι πρέπει να ορίζονται τα στοιχεία που οφείλουν να διαβιβάζουν μεταξύ τους τα κράτη μέλη με σκοπό τον προσδιορισμό των εκτάσεων στις οποίες παράγονται τα μπιζέλια, τα κουκιά και τα φούλια που χρησιμοποιούνται σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος της παραγωγής. Το άρθρο 1 του κανονισμού προβλέπει ότι ως « παραγωγός » νοείται « κάθε πρόσωπο ... που καλλιεργεί στην

οικεία εκμετάλλευση μπιζέλια, κουκιά ή φούλια τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για την παρασκευή ζωοτροφών ». Το άρθρο 5, παράγραφος 2, ορίζει ότι η δήλωση περιέχει « την έκταση η οποία έχει σπαρθεί με μπιζέλια, κουκιά ή φούλια που προορίζονται για τη διατροφή των ζώων... ». Το άρθρο 7, στοιχείο δ), προβλέπει ότι η προαναφερθείσα σύμβαση αναφέρει, μεταξύ άλλων, « τον τόπο προορισμού του συγκομιζομένου προϊόντος ». Τέλος τα άρθρα 10 και 11 προβλέπουν ότι, σε περίπτωση εξαγωγής των προϊόντων σε άλλο κράτος μέλος, οι αρχές των δύο ενδιαφερομένων κρατών μελών συνεργάζονται όσον αφορά την επαλήθευση των στοιχείων που περιέχονται στην εν λόγω δήλωση.

13 Τέλος, ο κανονισμός 2036/82 του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 1982, περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων σχετικά με τα ειδικά μέτρα για τα πίσα, τα κουκιά και τα φούλια (ΕΕ L 219, σ. 1), που ισχύει από την 1η Αυγούστου 1982, ορίζει στο άρθρο 12 ότι οι ενισχύσεις για τα πίσα, τα κουκιά και τα φούλια που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ζωοτροφών « δεν μπορούν να χορηγηθούν στα προϊόντα που απολαμβάνουν του καθεστώτος ενισχύσεως που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 2358/71 του Συμβουλίου... ». Ο στόχος της διάταξης αυτής διευκρινίζεται στη δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2036/82, κατά την οποία « επειδή η ενίσχυση για τα πίσα, τα κουκιά και τα φούλια που προορίζονται για τη διατροφή των ανθρώπων ή των ζώων χορηγείται για διαφορετικούς σκοπούς από την ενίσχυση για τα ίδια προϊόντα όταν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως σπόροι πρέπει, για λόγους σαφήνειας, να προβλεφθεί ρητά ότι για τα προϊόντα αυτά χορηγείται μόνο μία ενίσχυση ».

3. *Η αντιδικία ως προς τη σώρευση ενισχύσεων*

14 Με την προσφυγή της η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως κατά των δύο επίδικων αποφάσεων και συγκεκριμένα, αφενός, ότι είναι εσφαλμένη η ερμηνεία που δίνει η Επιτροπή στην κοινοτική κανονιστική ρύθμιση, ότι δηλαδή η σώρευση χρηματικών χορηγήσεων ως ενισχύσεων στον τομέα των σπόρων προς σπορά και στον τομέα της διατροφής των ζώων απαγορεύεται ήδη πριν από τη θέσπιση του κανονισμού 2036/82 και, αφετέρου, επικουρικώς, ότι η άρνηση αναγνωρίσεως των δαπανών συνιστά παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

α) Επί της ερμηνείας που φέρεται ως εσφαλμένη

15 Η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου ισχυρίζεται, πρώτον, ότι μέχρι τη θέσπιση του κανονισμού 2036/82 καμιά διάταξη του κοινοτικού δικαίου δεν απαγόρευε ρητά ή

σιωπηρά τη σώρευση ενισχύσεων που χορηγούνται στο πλαίσιο δύο τελείως διαφορετικών συστημάτων. Η διαφοροποίηση αυτών των δύο συστημάτων ενισχύσεων οφείλεται στο ότι διαφέρουν οι ημερομηνίες θέσεώς τους σε ισχύ, τα ωφελούμενα πρόσωπα, ο προορισμός των επιδοτούμενων προϊόντων καθώς και οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την εφαρμογή του ενός ή του άλλου συστήματος. Στην πραγματικότητα οι γεωργοί δεν γνωρίζουν εκ των προτέρων ούτε αν η συγκομιδή θα ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να θεωρηθούν τα προϊόντα ως βασικοί ή πιστοποιημένοι σπόροι προς σπορά ούτε αν η τελική χρήση του προϊόντος θα είναι η σπορά ή κάποιος άλλος προορισμός.

16 Εξάλλου καμιά γενική αρχή του δικαίου δεν απαγορεύει την καταβολή και των δύο ενισχύσεων. Η σώρευσή τους δεν είναι μεν επιθυμητή, είναι όμως απολύτως νόμιμη. Ως προς το ότι ο κανονισμός 2358/71 αφορά τα προϊόντα που προορίζονται προς σπορά και αναφέρεται για τον προσδιορισμό τους στις κλάσεις του κοινού δασμολογίου, η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου παρατηρεί ότι αρκεί τα προϊόντα να πληρούν σε δεδομένη στιγμή την προϋπόθεση ότι « προορίζονται προς σπορά ». Δεδομένου, αφενός, ότι τα ίδια ακριβώς προϊόντα είναι δυνατόν να κατατάσσονται σε διαφορετικές κλάσεις του κοινού δασμολογίου και ότι, αφετέρου, η κατάταξη στη συγκεκριμένη κλάση γίνεται πολύ πριν φθάσουν τα προϊόντα στον τελικό καταναλωτή, το δικαίωμα ενισχύσεως λόγω παραγωγής σπόρων προς σπορά δεν μπορεί να καταργηθεί εκ των υστέρων αν, για λόγους που δεν εξαρτώνται από το γεωργό, τα προϊόντα δεν χρησιμοποιηθούν προς σπορά.

17 Η Επιτροπή απαντά υπογραμμίζοντας πρώτον ότι οι κανονισμοί που διέπουν τις δύο κατηγορίες ενισχύσεων καλύπτουν διαφορετικά προϊόντα: συγκεκριμένα ο κανονισμός 2358/71 αφορά τα προϊόντα που προορίζονται προς σπορά, δηλαδή αυτά που υπάγονται στη διάκριση Α της κλάσης 07.05, ενώ ο κανονισμός 1119/78 αφορά τα προϊόντα που υπάγονται στη διάκριση Β της κλάσης 07.05. Σκοπός των ενισχύσεων είναι να στηρίξουν δύο διαφορετικές οικονομικές δραστηριότητες. Δεύτερον, τα δύο συστήματα ενισχύσεων εξυπηρετούν διαφορετικούς στόχους, το μεν ένα τη διατήρηση των ανταγωνιστικών τιμών και το άλλο την ανάπτυξη της παραγωγής των συγκεκριμένων προϊόντων. Τέλος οι δηλώσεις και τα μέσα αποδείξεως των ωφελουμένων από τις δύο κατηγορίες ενισχύσεων δεν είναι τα ίδια, όπως προκύπτει από το άρθρο 2 του κανονισμού 1674/72, αφενός, και από το άρθρο 4 του κανονισμού 1418/78, αφετέρου.

18 Πρέπει να σημειωθεί πρώτον ότι δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 729/70 του Συμβουλίου, της 28ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της

κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93), οι δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε το Ηνωμένο Βασίλειο κατά τα οικονομικά έτη 1978 και 1979 όσον αφορά τους σπόρους προς σπορά πίσων, κουκιών και φουλίων βαρύνουν το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων μόνο εφόσον ανελήφθησαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες.

19 Ως προς το ζήτημα αν « η σώρευση δύο ενισχύσεων » για τα ίδια προϊόντα συνάδει προς τους κοινοτικούς κανόνες πρέπει να σημειωθεί ότι τα επίδικα πίσα, κουκιά και φούλια χρησιμοποιήθηκαν τελικά για την παραγωγή ζωοτροφών. Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 7, πρώτη παράγραφος του κανονισμού 1418/78 και εφόσον συνέτρεχαν οι άλλες προϋποθέσεις, ο βιομήχανος απέκτησε το δικαίωμα για την εν λόγω ενίσχυση.

20 Όσον αφορά τις άλλες προϋποθέσεις, σημειωτέον κυρίως ότι οι βιομήχανοι ζωοτροφών προσκόμισαν τις συμβάσεις που είχαν συνάψει με τους εγκατεστημένους στο Ηνωμένο Βασίλειο γεωργούς ή με τον αγοραστή, οι οποίες προέβλεπαν την καταβολή στους γεωργούς τιμής τουλάχιστον ίσης με την ελάχιστη τιμή, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 1119/78.

21 Σημειωτέον εξάλλου ότι το σύστημα ελέγχου που θεσπίζουν τα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού 1418/78 καθώς και τα άρθρα 1, 5, 10 και 11 του κανονισμού 1526/78 έχει ως σκοπό να προλάβει κάθε περίπτωση καταχρηστικής χορήγησης της ενισχύσεως. Σχετικώς η Επιτροπή παρατήρησε, χωρίς να την αντικρούσει η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, ότι τα σχετικά με τα εν λόγω προϊόντα έγγραφα που εξέδωσε το Ηνωμένο Βασίλειο και διαβίβασε στις αρχές των κρατών μελών εισαγωγής δεν ανέφεραν το στοιχείο ότι είχε ήδη καταβληθεί για τα ίδια προϊόντα ενίσχυση λόγω παραγωγής σπόρων προς σπορά.

22 Υπό τις συνθήκες αυτές η χρησιμοποίηση των πίσων, κουκιών και φουλίων για την παραγωγή ζωοτροφών ανάγκασε το κράτος μέλος εισαγωγής να χορηγήσει στις επιχειρήσεις παραγωγής την ενίσχυση που προβλέπεται στον τομέα της διατροφής των ζώων.

23 Όσον αφορά τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε το Ηνωμένο Βασίλειο πρέπει να σημειωθεί ότι τα άρθρα 1 και 3 του κανονισμού 2358/71 αφορούν μόνο τα προϊόντα που προορίζονται για σπορά.

24 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι επιδοτούνται αποκλειστικά τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται πράγματι για σπορά. Η ενίσχυση δεν θα επιτύγχανε το σκοπό της αν εχορηγείτο σε προϊόντα τα οποία, καίτοι πληρούν τα κριτήρια για να θεωρηθούν ως « σπόροι προς σπορά », δεν χρησιμοποιούνται για σπορά αλλά για άλλους σκοπούς, όπως η διατροφή των ζώων.

25 Το στοιχείο ότι ο κανονισμός 2358/71, αντίθετα με τις διατάξεις του συστήματος ενισχύσεων στον τομέα των ζωοτροφών, δεν εξαρτά ρητά την ενίσχυση από την τελική χρησιμοποίηση των συγκεκριμένων προϊόντων δεν μεταβάλλει αυτό το συμπέρασμα. Συγκεκριμένα τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται στην πραγματικότητα για την παραγωγή ζωοτροφών δεν εμπίπτουν στον κανονισμό 2358/71, στόχος του οποίου είναι, όπως προκύπτει από τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη, η σταθεροποίηση της αγοράς των σπόρων προς σπορά και όχι η ανάπτυξη της παραγωγής ζωοτροφών. Εξάλλου, τα πίσα, τα κουκιά και τα φούλια που πληρούν τα απαιτούμενα κριτήρια για να θεωρηθούν ως « βασικοί σπόροι προς σπορά » ή « πιστοποιημένοι σπόροι προς σπορά » χάνουν την ιδιότητα των « σπόρων προς σπορά », κατά την έννοια του κανονισμού 2358/71, αν χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή ζωοτροφών. Το γεγονός ότι σε δεδομένη στιγμή προορίζονταν για σπορά δεν ασκεί επιρροή, εφόσον μεταποιήθηκαν σε ζωοτροφές και δεν χρησιμοποιήθηκαν ως σπόροι προς σπορά.

26 Στην ίδια αλληλουχία υπογραμμίζεται ότι για να αποφεύγεται η χορήγηση της ενίσχυσης σε άλλα προϊόντα καθιερώθηκε το προαναφερθέν σύστημα ελέγχου. Τα άρθρα 2, 3 και 5 του κανονισμού 1674/72 καθώς και το άρθρο 3 του κανονισμού 1686/72 ορίζουν, αφενός, ότι η ενίσχυση χορηγείται μόνο στον πολλαπλασιαστή σπόρων προς σπορά και, αφετέρου, ότι τα κράτη μέλη φροντίζουν να πληρούνται οι όροι για τη χορήγηση της ενίσχυσης. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι οι λαμβάνοντες την ενίσχυση δεν μπορούν να είναι συγχρόνως ή διαδοχικά μεν, αλλά για τα ίδια προϊόντα, καλλιεργητές σπόρων προς σπορά και παραγωγοί πίσων, κουκιών και φουλίων που προορίζονται για τη διατροφή των ζώων. Πράγματι, για να λάβουν και τις δύο ενισχύσεις οι παραγωγοί του Ηνωμένου Βασιλείου χρειάστηκε, αφενός, να καλλιεργήσουν τα συγκεκριμένα προϊόντα είτε υπό σύμβαση πολλαπλασιασμού είτε υπό δήλωση πολλαπλασιασμού (άρθρο 2 του κανονισμού 1674/72) που καταχωρήθηκαν και οι δύο στις βρετανικές αρχές και, αφετέρου, να δηλώσουν επίσης στις βρετανικές αρχές ότι έσπειραν κάποια έκταση με πίσα, κουκιά και φούλια που προορίζονται για την παραγωγή ζωοτροφών (άρθρο 5 του κανονισμού 1526/78). Είναι προφανές ότι τα έγγραφα τα σχετικά με τον πολλαπλασιασμό σπόρων προς σπορά και τη δήλωση

σποράς σε ορισμένη επιφάνεια αλληλοαποκλείονται. Στην περίπτωση αυτή και εφόσον μάλιστα οι βρετανικές αρχές δεν ενημέρωσαν τα κράτη μέλη εισαγωγής ως προς το ότι είχε ήδη χορηγηθεί ενίσχυση λόγω παραγωγής, το στοιχείο που καθορίζει το εφαρμοστέο σύστημα ενισχύσεως είναι η πραγματική και τελική χρησιμοποίηση.

27 Το Ηνωμένο Βασίλειο επικαλείται σχετικώς δύο επιχειρήματα. Πρώτον, όσον αφορά το οικονομικό έτος 1978, υποστηρίζει ότι δεν υπήρχε υποχρέωση δηλώσεως για τις σπαρμένες εκτάσεις και, δεύτερον, ότι για το οικονομικό έτος 1979 δεν χρειαζόταν να υποβληθούν δύο αντιφατικές δηλώσεις όσον αφορά την ενδεχόμενη χρησιμοποίηση της συγκομιδής, δεδομένου ότι ο παραγωγός σπόρων προς σπορά δεν ασκεί καμιά επιρροή στην τελική χρησιμοποίηση των προϊόντων αυτών.

28 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

29 Όσον αφορά το οικονομικό έτος 1979, πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού 1526/78, στη σύμβαση που συνάπτει ο βιομήχανος ζωοτροφών είτε με τον παραγωγό πίσων, κουκιών ή φουλίων είτε με τον αγοραστή των προϊόντων αυτών αναφέρεται, μεταξύ άλλων, τουλάχιστον ο τόπος προορισμού των προϊόντων και η ελάχιστη τιμή στην οποία αναφέρεται το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 1119/78. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει σαφώς ότι οι συμβάσεις που συνάπτει ο γεωργός πρέπει να αναφέρονται στην τελική χρησιμοποίηση των προϊόντων, δηλαδή την παραγωγή ζωοτροφών. Αντίθετα μ' αυτή τη ρύθμιση, η δήλωση πολλαπλασιασμού ή η σύμβαση πολλαπλασιασμού δείχνουν χωρίς αμφιβολία ότι τα οικεία προϊόντα πρέπει να είναι σπόροι προς σπορά και ότι επομένως πρέπει να χρησιμοποιηθούν τελικώς για σπορά. Άρα ορθώς η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι ο παραγωγός, με τη δήλωση για τη σπαρμένη επιφάνεια, μαρτυρεί την πρόθεσή του να περιληφθεί η συγκομιδή στο πεδίο εφαρμογής της ρύθμισης που αφορά την ενίσχυση λόγω παραγωγής ζωοτροφών, πράγμα που αποκλείει την εφαρμογή του συστήματος ενισχύσεως των σπόρων προς σπορά.

30 Όσον αφορά το οικονομικό έτος 1978, το άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού 1526/78 δεν απαιτεί δήλωση για τη σπαρμένη έκταση εφόσον πρόκειται για πίσα, κουκιά και φούλια που συλλέγονται πριν από τις 31 Οκτωβρίου 1978. Ωστόσο η εξαίρεση αυτή δεν απαλλάσσει τον παραγωγό από την υποχρέωση να αναφέρει στην οικεία σύμβαση που συνάπτει είτε με τον αγοραστή είτε με το βιομήχανο ζωοτροφών τον τόπο προορισμού του συγκομιζομένου προϊόντος και την ελάχιστη τιμή. Εξάλλου η προσωρινή απαλλαγή από την υποχρέωση δηλώσεως της σπαρμένης με πίσα ή

φούλια εκτάσεως δεν θίγει την έκταση του κανόνα ότι η ενίσχυση στον τομέα της διατροφής των ζώων χορηγείται μόνο στον παραγωγό που καλλιεργεί πίσα, κουκιά και φούλια τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στο μέλλον για την παραγωγή ζωοτροφών (άρθρο 1 του κανονισμού 1526/78).

31 Συναφώς πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο αναγνώρισε ήδη πριν από τη θέσπιση του συστήματος χορηγήσεως ενισχύσεων στον τομέα της διατροφής των ζώων τον κίνδυνο να αναγνωριστεί η συγκομιδή των παραγωγών ως σπόροι προς σπορά, καίτοι πρόκειται να χρησιμοποιηθεί κατά μεγάλο μέρος για την παραγωγή ζωοτροφών. Επομένως το Ηνωμένο Βασίλειο όφειλε να οργανώσει τον προβλεπόμενο έλεγχο κατά τέτοιο τρόπο ώστε να αποφευχθεί η σώρευση ενισχύσεων, που απάδει προς την οικονομία και το σκοπό των δύο συστημάτων ενισχύσεων ή, σε περίπτωση σωρεύσεως, να επιστραφεί η ενίσχυση που χορηγήθηκε στον τομέα των σπόρων προς σπορά.

32 Από τις προηγηθείσες σκέψεις προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

β) Επί της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

33 Με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως το Ηνωμένο Βασίλειο επικαλείται επικουρικώς την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης για την περίπτωση που η σώρευση ενισχύσεων θα κρινόταν μη κανονική. Πράγματι, δεδομένου ότι τα δύο συστήματα ενισχύσεων είναι τόσο διαφορετικά, το παράνομο της σώρευσης είναι κεκαλυμμένο. Η ίδια η Επιτροπή έκανε λόγο για ενδεχόμενη έλλειψη νομιμότητας μόλις κατά το τέλος του 1980, δήλωσε δε επανειλημμένα ότι, σε περίπτωση διπλής ενίσχυσης, θα είναι παράνομη η ενίσχυση στον τομέα των ζωοτροφών. Τέλος, το άρθρο 12 του κανονισμού 2036/82 αποκλείει την ενίσχυση για ζωοτροφές αν έχει ήδη χορηγηθεί λόγω παραγωγής σπόρων προς σπορά.

34 Η Επιτροπή υπογραμμίζει αντιθέτως ότι το άρθρο 12 του κανονισμού 2036/82 έχει αναγνωριστικό χαρακτήρα και ότι η πλειοψηφία των κρατών μελών ερμηνεύει πάντα τα δύο επίδικα συστήματα ενισχύσεων κατά την έννοια ότι η σώρευση ενισχύσεων είναι παράνομη.

35 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι επίσης απορριπτέος.

36 Ευθύς εξαρχής πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα ότι το μη νόμιμο της σώρευσης των δύο ενισχύσεων είναι κεκαλυμμένο. Ο τελικός προορισμός των προϊόντων για τα οποία μπορεί να χορηγηθεί ενίσχυση καθώς και ο σκοπός των δύο ενισχύσεων διαφέρουν τόσο πολύ ώστε είναι αδιανόητη η χορήγηση και των δύο για το ίδιο προϊόν.

37 Η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου δεν απέδειξε εξάλλου ότι η πλάνη της περί την ερμηνεία των δύο επίδικων συστημάτων ενισχύσεων οφείλεται στη συμπεριφορά της Επιτροπής. Αντιθέτως, η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, σύμφωνα με όσα αναφέρει η ίδια, είχε επανειλημμένες συζητήσεις μετά το 1975 με την Επιτροπή ως προς το ζήτημα του δικαιώματος για διπλή ενίσχυση, επί του οποίου και διαφωνούσαν.

38 Όσον αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε το άρθρο 12 του κανονισμού 2036/82 πρέπει να σημειωθεί, πρώτον, ότι το εν λόγω άρθρο δεν έχει αναδρομική ισχύ και επομένως δεν μπορεί να εφαρμοστεί εν προκειμένω. Σημειωτέον εξάλλου ότι συντρέχει ο λόγος που εξέθεσε η Επιτροπή για να αιτιολογήσει τη λύση που ακολούθησε, δηλαδή η καλή πίστη των κρατών μελών εισαγωγής που βασίστηκαν στα έγγραφα τα οποία είχε εκδώσει το Ηνωμένο Βασίλειο χωρίς να αναφέρει την ήδη χορηγηθείσα ενίσχυση για τους σπόρους προς σπορά.

39 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι δαπάνες του Ηνωμένου Βασιλείου κατά τα οικονομικά έτη 1978 και 1979 για τους σπόρους προς σπορά πίσων, κουκιών και φουλίων δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, άρα δεν μπορούν να επιβαρύνουν το ΕΓΤΠΕ. Κατά συνέπεια τα προαναφερθέντα αιτήματα της προσφυγής πρέπει να απορριφθούν.

II — Επί των αιτημάτων της προσφυγής όσον αφορά τις δαπάνες για πωλήσεις αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και βουτύρου

40 Τα αιτήματα αυτά αφορούν τις συνέπειες της τροποποίησης των αντιπροσωπευτικών τιμών συναλλάγματος που ισχύουν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής. Το επίδικο ζήτημα είναι ποια ημερομηνία πρέπει να ληφθεί υπόψη για τη μετατροπή σε εθνικό νόμισμα της τιμής που εκφράζεται σε λογιστικές μονάδες.

41 Ο κανονισμός 1134/68 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 1968, περί καθορισμού των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 653/68 περί των όρων τροποποιήσεως της αξίας της λογιστικής μονάδας που χρησιμοποιείται για την κοινή γεωργική πολιτική (ΕΕ

ειδ. έκδ. 03/004, σ. 3), ορίζει στο άρθρο 4, παράγραφος 2, ότι « για τις συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν στα πλαίσια των διατάξεων περί κοινής γεωργικής πολιτικής..., τα ποσά που οφείλονται σε ένα ή από ένα κράτος μέλος..., εκφραζόμενα σε εθνικό νόμισμα και μετατρέποντα τα ποσά τα καθορισμένα στις εν λόγω διατάξεις σε λογιστικές μονάδες, εξοφλούνται βάσει της σχέσεως μεταξύ της λογιστικής μονάδας και του εθνικού νομίσματος που ισχύει κατά το χρόνο της πραγματοποιήσεως της συναλλαγής ή του τμήματος της συναλλαγής ». Δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού, « θεωρείται ως χρόνος πραγματοποιήσεως της συναλλαγής η ημερομηνία κατά την οποία λαμβάνει χώρα η γενεσιουργός αιτία της απαιτήσεως που αντιστοιχεί στο ποσό το οποίο αφορά τη συναλλαγή αυτή, όπως η γενεσιουργός αυτή αιτία καθορίζεται από κοινοτική ρύθμιση ή ελλείψει και εν αναμονή της ρυθμίσεως αυτής από την κανονιστική ρύθμιση του ενδιαφερομένου κράτους μέλους ».

42 Προκειμένου να μετατρέψει σε εθνικό νόμισμα την τιμή του πωληθέντος αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και του βουτύρου, ο οργανισμός παρεμβάσεως του Ηνωμένου Βασιλείου εφάρμοσε την πράσινη τιμή της λίρας στερλίνας όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία της συνάψεως της σύμβασης πωλήσεως. Κατά την Επιτροπή, ο εν λόγω οργανισμός όφειλε να εφαρμόσει την τιμή που ίσχυε κατά την ημέρα κατά την οποία ανελήφθησαν το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη και το βούτυρο.

43 Πρέπει να σημειωθεί σχετικώς ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 1869 (Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής, 129/84, Συλλογή 1986, σ. 309) « καίτοι το άρθρο 6 του κανονισμού 1134/68 εξαρτά το χρόνο πραγματοποιήσεως της συναλλαγής από την ημερομηνία κατά την οποία λαμβάνει χώρα " η γενεσιουργός αιτία της απαιτήσεως " όπως η αιτία αυτή καθορίζεται από την κοινοτική ρύθμιση ή, " ελλείψει και εν αναμονή αυτής ", από το εθνικό δίκαιο του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, το άρθρο αυτό προφανώς αναφέρεται σε κοινοτική ρύθμιση καθορίζουσα τη γενεσιουργό αιτία της απαιτήσεως. Στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων, τέτοιος καθορισμός της γενεσιουργού αιτίας δεν υπάρχει και δεν μπορεί να αντικατασταθεί από σύνολο επιχειρημάτων τα οποία βασίζονται σε ουσιαστικούς κανόνες που αφορούν την κατόπιν διαγωνισμού πώληση βουτύρου σε μειωμένη τιμή, πόσο μάλλον όταν οι κανόνες αυτοί δεν είναι ομοιόμορφοι στους διάφορους κανονισμούς. »

44 Η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου παρατήρησε ότι η εφαρμογή της τιμής συναλλάγματος που ίσχυε κατά την ημερομηνία συνάψεως της σύμβασης αποτελεί πρακτική που συνάδει προς το εσωτερικό δίκαιο, δυνάμει του οποίου η σύμβαση θεωρείται ως « γενεσιουργός αιτία της απαιτήσεως »· η Επιτροπή δεν αντέκρουσε αυτό τον ισχυ-

ρισμό. Υπό τις συνθήκες αυτές το Ηνωμένο Βασίλειο ορθώς εφάρμοσε την τιμή που ίσχυε κατά την ημερομηνία της συνάψεως της σύμβασης δεδομένου ότι, ελλείψει σχετικής κοινοτικής ρυθμίσεως, μπορούσε αυτό το κράτος μέλος να ερμηνεύσει τον εν λόγω όρο κατά το δικό του εθνικό δίκαιο.

45 Κατά συνέπεια οι δαπάνες για πωλήσεις αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και βουτύρου σε μειωμένη τιμή πραγματοποιήθηκαν κατά τον προσήκοντα τρόπο, οι δε αποφάσεις της Επιτροπής πρέπει να ακυρωθούν καθόσον το εν λόγω όργανο αρνήθηκε να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ με τις εν λόγω δαπάνες.

46 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ για δαπάνες χρηματοδοτήσεως ορισμένων πωλήσεων αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη σε μειωμένη τιμή, με ποσό 1 662 λιρών στερλινών για το οικονομικό έτος 1978 και το ποσό 71 946,92 λιρών στερλινών για το οικονομικό έτος 1979 και για δαπάνες πωλήσεων βουτύρου με ποσό 586 571,56 λιρών στερλινών για το οικονομικό έτος 1979. Η προσφυγή είναι απορριπτέα κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

47 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Σύμφωνα όμως με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου το Δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει τα δικαστικά έξοδα ολικώς ή μερικώς σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Δεδομένου ότι η προσφυγή του Ηνωμένου Βασιλείου έγινε εν μέρει δεκτή, πρέπει να γίνει συμψηφισμός των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει τις αποφάσεις 84/212 και 84/213 της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 1984, καθόσον η Επιτροπή δεν επιβάρυνε το ΕΓΤΠΕ για δαπάνες χρηματοδοτήσεως ορισμένων πωλήσεων αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη σε μειωμένη τιμή, με ποσό 1 662 λιρών στερλινών για το οικονομικό έτος 1978 και με ποσό 71 946,92 λιρών στερλινών για το οικονομικό έτος 1979, και για δαπάνες πωλήσεων βουτύρου με ποσό 586 571,56 λιρών στερλινών για το οικονομικό έτος 1979.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Mackenzie Stuart Koopmans Everling

Bahlmann Due Galmot Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Απριλίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart